

Govor Tomaža Pandura na otvaranju izložbe “Close Up”

ANGELINA ATLAGIĆ
Set & costume design
www.angelinaatlagic.com

Draga Angelina,
Šta osvetljava tvoje snove,
‘koji se dešavaju u potpunoj pomćini, iza zatvorenih očiju? Sećanja
na svetlost, koje više nema, ili na svetlost budućnosti koju kao zajam
pozajmljuješ od sutrašnjeg dana, koji još nije svanuo?’
(M. Pavić)

Poštovane dame i gospodo,

Večeras se pozorišni muzej pretvara u živo pozorište. Kostimi
Angeline Atlagić koji su pred nama ne pridaju, naime, ni galerijama,
ni muzejima, ni fundusima, ni kolekcijama, oni pripadaju živom
pozorištu i njegovim glumcima. Pripadaju trenucima na sceni,
trenucima zaustavljenog vremena, pripadaju emotivnoj arhitekturi
vreme-prostora. Angelinin kostim nikada nije odelo koje nosi junak
na sceni, njen kostim je uvek pokretna skulptura u vremenu, gde, po
pravilu, kao u našoj novoj zajedničkoj predstavi Barroco u Španiji, ‘...
svila puca pod dodirima straha i lepote...’

Angelina vaja iz strukture misaone i emotivne matrice predstave,
stvara u kreativnom procesu radjanja predstave s minucioznim,
tako suptilnim osluškivanjem najfinijih i najskrivenijih impulsa.
Te impulse ona s neverovatnom snagom, znanjem i prodornošću
transformiše u nove, unikatne kanone lepote, u vizuelni sklad
slike koje nikad ranije nismo videli. Slike heksagrama trenutaka.
Arhetipske slike koje govore svima razumljivim jezikom. Jezikom
koji razume i treći milenijum. To su slike pogleda u središte vremena.
To su uvek Metamorfoze. Transformacije. Mutacije. Metempsihoze.
Umetnički izazovi najvišeg reda, najrizičniji i najradikalniji.

Kostimografija je već odavno izašla iz pozorišnih granica, nalazimo
je na ulicama, u slikarstvu, na filmu, u arhitekturi... Istorija odeće
pripada umetnosti. Nema ničeg trivijalnog u modi. Standardi lepote su
konceptualizacije koje projektuje svaka kultura. Kostimografija je ušla
u modu, moda u kostimografiju. I Angelina je, kao i Džon Galiano, Žan
Pol Gotje i Tom Ford, pomerila granice sopstvene stvaralačke slobode
i pretvorila kostim u skulpturu, u misao, u samostalni umetnički
objekat. Više od stotinu predstava, opera, baleta i filmova u Španiji,
u Rusiji, Sloveniji, Grčkoj, Srbiji, Makedoniji, Crnoj Gori, Nemackoj,
Svedskoj, Italiji govore same za sebe.

ANGELINA ATLAGIĆ
Set & costume design
www.angelinaatlagic.com

Mi reditelji se slažemo da je stvaranje s Angelinom uvek vrlo uzbudljivo putovanje u vremenu, putovanje u dubine ljudske duše, u svetove pune svetlosti i tame, u tajanstvene prostore baršuna, svile i gole kože, u svet boja i ne-boja, u odsjaje u tami, u svet misaone elegancije i lepote.

Princeza jugoslovenskog pozorišta, kako smo je nazivali devedesetih godina prošlog veka, postala je veliko ime svetske kostimografije – danas je s ponosom svrstavamo uz bok najvećih kreatora savremene kostimografije: Sendi Pael, Milene Kanonero, Gabriele Peskući i En Rot.

Između svih njih, ja se uvek odlučim za saradnju i potovanje s Angelinom. Ona je naime jedina od njih koja nikad ne oblači glumca. Angelina mu pomaže da se svuče. Da bi, kao i ona, mogao da govori istinu.

Bela Hamvaš kaže da je ‘... Leonardo imao Mistično oko. Ali, stvar se tu ne završava. Leonardo je imao Magičnu ruku. Ni tu se stvar ne završava. Jer su ruka i oko kod njega bili Jedno.

I Jedno je kod njega bilo vidjenje i delovanje.

Ako to Jedno samo gleda, vidi i zna, proživljava i shvata, to se zove Mistika. Ako pak to Jedno oblikuje i stvara, deluje, čini, to se zove Magija...’

Magija Angeline Atlagić.

Dame i gospodo, velika čast mi je da vama mogu večeras poželeti dobrodošlicu u Veliko pozorište Angeline Atlagić.